

[Kirkeministeren.]

sende overskud udover tilsvaret, og dette overskud skulle menighedsrådet så have til rådighed til udgifter til præstegårdens bygninger, herunder forrentning og afdrag af embedslån, og eventuelt til støtte for kirkelige formål indenfor menigheden. Det er dette beløb til andre formål end præsteløn, spillet kan komme til at stå om, og det kan ikke nægtes, at det har sin betydning. Skulle den videregående udstykning give minus i indtægten i forhold til nu, må fællesfonden skyde til. Hvis det blev ret almindeligt, ville det medføre en forhøjelse af landskirkeskatten, d. v. s. at det bliver andre end de pågældende sogne, der kommer til at betale det allermeste af den øgede byrde. Ud fra dette helhedssyn er det, at ministeriet undertiden må se lidt anderledes på sagen end det pågældende menighedsråd.

Jeg har ønsket at trække disse linier op. Jeg understreger påny, at jeg er tilhænger af udstykning, men at sager med hensyn til præstegårdsjord har to sider. Jeg tør love, at ministeriet vil afveje alle rimelige hensyn i hver enkelt sag. Der vil sikkert forekomme tilfælde, hvor salg af mindre parceller kan tilrådes, men sikkert også andre tilfælde, hvor man må fraråde, eventuelt forhindre det.

Arbejdsministeren (Marius Sørensen):

Det ærede medlem frk. Kirstine Ladefoged Jensen har overfor socialministeren rejst spørgsmålet om udvidet adgang for vanføre og lemlæstede til at opnå ansættelse i stat og kommune. Da spørgsmålet om beskæftigelse af erhvervshemmede er taget op i arbejdsministeriet, skal jeg svare på den stillede forespørgsel, idet jeg kan oplyse, at der under arbejdsministeriet er nedsat et embedsmandsudvalg, som vil tage hele spørgsmålet om beskæftigelse af erhvervshemmede, herunder også de nævnte personer, op til behandling. Jeg regner med, at udvalgets første betænkning, der vil vedrøre det af det ærede medlem rejste spørgsmål, vil foreligge i løbet af nogle måneder.

Justitsministeren (Busch-Jensen): Det ærede medlem fru Inger Gautier Schmit var inde på forskellige spørgsmål i forgårs. Der var spørgsmålet om beskyttelse af kvinder, jeg forstod dels enligboende og dels kvinder, som må færdes sent på vejene. Jeg kan om dette kun sige, at det har altid været et stort problem for politiet. Man har gjort til enhver tid, hvad man med de midler, man rådede over, kunne gøre for, om jeg så må sige, at gøre vejene usikre for dem, der har

ondt i sinde. Nu har man yderligere i de sidste tider benyttet den mulighed, man har gennem anvendelse af automobiler og motorcykler, og udvidet patruilleringen, men politiets ledelse er fremdeles opmærksom på, at der er en opgave her, som altid kræver en stor indsats.

Det ærede medlem var også inde på spørgsmålet om sædelighedsforbrydelser og sædelighedsforbrydere, og hvad man skulle gøre ved dem. Herom skal jeg kun sige, at det emne tror jeg er alt for omfattende til, at det kan nytte, at jeg ved denne lejlighed kommer in på det.

Så vender jeg mig til nogle udtalelser af det ærede medlem hr. Heilesen om nogle optøjer fornylig i Holbæk, hvor nogle soldater skulle have fået serveret spiritus, efter at de var kommet i en sådan tilstand, at der ikke må serveres for dem på offentlige steder. Jeg går ud fra, at det ærede medlem sigter til en episode den 12. oktober i Holbæk. Jeg kan om den sige, men også kun sige, at den blev straks gjort til genstand for politundersøgelse; der optages rapporter. Undersøgelsen er ikke afsluttet, men den vil blive ført til ende.

Det ærede medlem hr. Hans Thyge Jacobsen var inde på spørgsmålet om, hvad man gjorde eller ikke gjorde ved de unge piger, der har gjort sig uheldigt bemærket ved deres forhold til tyske soldater, og jeg forstod, at det ærede medlem ikke var fremmed overfor den tanke, at man også overvejede at straffe dem. Overfor det skal jeg minde om, at vi netop i sin tid var enige om ikke at gå så langt ned i opgøret som hertil, vi var enige om ikke at ville straffe de pågældende, hvis de ikke havde gjort sig bemærket på anden måde. Jeg sagde i en anden sammenhæng i går, at vi nu var færdige med politiopgøret, færdige med underretssagerne, og jeg tror også, det ærede medlem vil være enig med mig i, at så er der ingen grund til nu at begynde forfra med disse dog forholdsvis beskedne overtrædere.

Det ærede medlem hr. Evald Christensen var inde på spørgsmålet om den kirkelige betjening i fængsler og arresthuse. Om det kan jeg oplyse, at der ved statens fængsler er ansat 20 præster og præsteviede medhjælpere, og om den kirkelige betjening i arresthusene gælder det, at den udføres af den stedlige sognepræst, og der findes en bekendtgørelse fra 1892 om præstens virksomhed i den henseende. Efter det, der foreligger for mig, har ordningen i det store og hele virket tilfredsstillende, men ministeriet har været opmærksom på, at ord-